

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Благовірний Ігор, у
Хрещенні Юрій, у
Чернецтві Гавриїл,
Князь Чернігівський,
Великий Князь
Київський**

**Holy Right-Believing Ihor, in
Baptism George, Tonsured
Gabriel,
Knyaz' of Chernihiv, Great
Knyaz' of Kyiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Спаси, Боже, людей Твоїх і благослови насліддя Твоє... заступництвом святих благовірних князів-страстотерпців – Бориса, Гліба та Ігоря ...» [уривок з Літії, *Добрий Пастир (Молитовник), 2007*]

На 2-го жовтня за григоріанським календарем (це - 19-го вересня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Св. Благовірного Страстотерпця Ігоря, у Хрещенні Юрія, у Чернецтві Гавриїла, Князя Чернігівського, Великого Князя Київського. [Ми також святкуємо Празник Перенесення його Мощів на 18-го червня за григоріанським календарем (це - 5-го червня за юліанським)].

З перспективи світських успіхів і слави, Св. Ігор – великий невдаха. Він був Князем з роду Ольговичів

“Save Your People, O God, and bless Your inheritances... through the intercessions of... the Holy, True-Believing Prince-Martyrs and Passion-Bearers, Boris, Hlib and Ihor...” [from the Litiya, *The Good Shepherd (Prayer Book), 2007*]

On October 2 on the Gregorian Calendar (which is September 19 on the Julian Calendar) we celebrate the memory of the Holy Right-Believing Passion-Bearer Ihor, in Baptism George, Tonsured Gabriel, Knyaz' of Chernihiv and Great Knyaz' of Kyiv. [We also celebrate the Feast of the Translation of his Relics on June 18 on the Gregorian Calendar (which is June 5 on the Julian)].

From the perspective of worldly success and honour, St. Ihor is, as the modern jargon would put it, a big-time loser. He was a Knyaz' (Prince) of the

(назва від його батька Олега Святославина, внука Св. Ярослава Мудрого, що був Великим Князем об'єднаної ще Київської Русі), які жили в історичному українському місті Чернігові.

Брат Ігоря, Всеволод, був Великим Князем Київським від 1139-го по 1146-го рр. Відчуваючи наближення свого відходу з цього світу Всеволод вирішив назначити свого брата, Ігоря, своїм наступником. Він зібрав князів і подав їм поцілувати Хреста, як знак їхньої лояльності його наміснику. Та на жаль справи не так пішли.

Св. Ігор так і прибув у Київ і обняв Велико-Княжий Престіл 1-го серпня 1147-го р. Його володіння тривало лише 13 днів. Населення Києва не любило Ольговичів. Вони були обурені проти «тіюнів» Всеволода, як називалися упривілейовані слуги Князя, і просили Ігоря змінити їх. Він погодився але не поспішив доволі з цим, що дало привід його нетерплячим підвладним звернутися до Князя Переяславського, Ізяслава, з роду конкурентів, Мстиславичів, якого батько володів над Києвом декілька років раніше.

Ізяслав побідив війська Ігоря 13-го серпня а полонив Ігоря, який не міг втекти через слабкість у ногах. Переможеного Князя замкнули – згідно з деякими джерелами – в «порубі», тобто в рубленому будиночкові без вікон чи дверей. Коли, змилювавшись над ним, нарешті вирубали Ігоря з поруба він був близько смерті. Він зрікся всяких претензій до Київського трону і прийняв чернечий постриг в Монастирі Св. Теодора, та скоро прийняв і Велику Схему з іменем Гавриїл.

Чернець Гавриїл видужав і посвятив себе чернечим подвигам. Але його вороги не були спокійні доки він остався між живими. Зібралася сердита юрба, яка вирушила забити його, не зважаючи на заперечення і

Ol'hovych family (named after his father Oleh Svyatoslavych, grandson of St. Yaroslav the Wise, who was Great Knyaz' of the united Kyivan Rus') which was located in the historic Ukrainian city of Chernihiv.

Ihor's brother, Vsevolod, was Great Knyaz' of Kyiv from 1139 to 1146. Sensing the coming of his passing from this world, Vsevolod decided to make his brother, Ihor, his successor. He gathered the Knyazi together and had them kiss the Cross as a sign of their loyalty to his successor. Alas matters did not so unfold.

St. Ihor did indeed come to Kyiv and was installed as Great Knyaz' on August 1, 1147. His reign lasted 13 days. The populace of Kyiv did not like the Ol'hovychi. They were angry at Vsevolod's "tiuns", as the privileged servants of the Knyaz' were called and asked Ihor to change them. He agreed but did not move quickly enough and his impatient subjects turned to the Knyaz' of Pereyaslav, Izyaslav of the rival Mstyslavych family, whose father had ruled Kyiv some years earlier.

Izyaslav defeated Ihor's forces on August 13, and captured Ihor who was unable to flee because of a weakness of the legs. The defeated Knyaz' was imprisoned – some sources say in a "porub", a log cabin without windows or doors. When he was finally, mercifully, cut out of the porub, he was at the point of death. He renounced all claim to the throne of Kyiv and accepted monastic tonsure in the Monastery of St. Theodore, soon receiving the great schema with the name of Gabriel.

The Monk Gabriel's health returned and he dedicated himself to monastic endeavours. His enemies were not at peace, however, as long as he remained alive. An angry mob was formed and set out to kill him, in spite of protests by the Metropolitan of Kyiv and Volodymyr Mstyslavych, brother of the newly installed Great Knyaz' Izyaslav (who was himself opposed to the senseless

заборони Митрополитом Київським і братом новообраного Великого Князя Ізяслава Мстиславича, Володимиром (сам Внликий Князь був проти такого безглуздного кровопролиття).

Св. Ігоря схопили під час Св. Літургії, коли він молився перед Іконою Божої Матері, яка після того отримала назву «Ігорівська» (і сьогодні знаходиться в Києво-Печерській Лаврі). Було це 2-го жовтня (19-го вересня за юліанським календарем) 1147-го р. Натопв виволік його з Храму, зідравши з нього чернечий одяг. Ігор промовив слова Св. Іова Многострадального зі Старого Завіту: «Голим прийшов я в цей світ, голим і відійду».

Князь Володимир зустрів юрбу, як вони витягали Ігоря з подвір'я Монастиря і Ігор промовив до нього «Брате, куди йдеш?» Володимир скочив з коня, прикрив страждальця своїм плащем і привів його до дому своєї матері. Та справа на тому не закінчилася. Натопв все зростав, і перемигши Володимира, увірвався в дім, стягнув Ігоря з балкона і забив його на сходах.

Та й на цьому не припинилося приниження Князя. Його тіло волокли вулицями Києва до Десятинної Церкви, де його кинули на віз і на останку скинули на торговищі. Тільки тоді зміг Володимир зупинити жахи. Тіло Ігоря принесли в Церкви Монастиря Св. Симеона на окраїні Києва і там похоронили Князя, одягнутого по-чернечому, підчас страшної грози.

Ця буря, а до того й чудо запалення свічок самих від себе навколо тіла Святого, нарешті привели населення Києва до просвітлення. Вони просили прощення зі слізьми і через три роки тіло Св. Ігоря перенесли до Храму Преображення в його рідному Чернігові 5-го/18-го червня 1150 р., а там навколо нього до нині відбуваються чуда. Наче б то, як виправлення несправедливості

bloodshed).

St. Ihor was seized during the Divine Liturgy as he prayed before an Icon of the Mother of God, which thereafter received the name "Ihor's Icon" (and is found in the Kyivan Caves Lavra today). It was October 2 (September 19 on the Julian Calendar), 1147. The mob dragged him out of the Church, tearing off his monastic garb. Ihor cited the words of St. Job the Long-Suffering of the Old Testament: "Naked I came into this world, and naked shall I depart".

Knyaz' Volodymyr met the mob as they were dragging Ihor out of the monastery walls and Ihor said to him: "Brother, where are you going?" Volodymyr leaped off his steed, covered the sufferer with his own cloak and brought him to his mother's home. The matter did not end there, however. The mob grew, overpowered Volodymyr, broke into the home, dragged Ihor from a balcony and killed him on the staircase.

Nor did the indignities end there. The Saint's body was dragged through the streets of Kyiv to the Church of the Tithes, where it was put on a wagon and finally thrown into the market-place. Only then was Volodymyr finally able to stop the horror. Ihor's body was brought into the Church of the Monastery of St. Simeon on the outskirts of Kyiv, where, clothed in monastic garb, the Knyaz' was laid to rest, during a terrific thunderstorm.

The storm together with the miracle of candles spontaneously lighting near the Saint's body brought the people of Kyiv to an awakening. They sought forgiveness with tears and within three years St. Ihor's body was transferred to the Church of the Transfiguration in his native Chernihiv, on June 5/18 in 1150, where it has been the source of miracles. Perhaps as a sort of restitution to the Saint, he is almost always depicted in Icons, not in his monastic garb, but as the Great Knyaz' of Kyiv, the post which, in an unfallen world, he would have kept in peace and honour all of his days.

супроти Святого, його в Іконах майже завжди зображають не в монашій одежі, а як Великого Князя Київського, на якому пості, в світі, який не впав би гріхопадінням, він був би прожив у мирі й пошані всі свої дні.

І до нині Ігори зо всієї України прибувають у Чернігів на 18-го червня відсвяткувати пам'ять свого Небесного Покровителя і прийняти його заступництво і благословення. «Невдаха» в світі але переможець у Небі наш Князь Ігор, якого часто, як зауважили в уривкові з Молитов Літїї, зараховують у ряди Святих «Страстотерпців», тобто світських володарів, які віддали свої політичні амбіції та своє життя, щоб замість конфлікту настав мир і замість ненависті - любов.

To this day, Ihors from all over Ukraine come to Chernihiv on June 18 to celebrate the memory of their Patron and receive his intercessions and blessings. A "loser" in the world, but a major victor in Heaven is Knyaz' Ihor, who is very often, as noted above in the portion of the "Litiya" prayer of the the Vigil Service, numbered among the Holy "Passion-Bearers", secular leaders who laid down their political ambitions and their lives so that conflict might be replaced by peace and hatred by love.